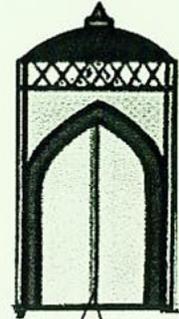

بِسْمِ اللَّهِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صِرَاطَ الْمُسْتَقِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲۶ دسمبر ۱۹۹۶ء واقعہ ۵۰ - چہ دو اسوا دیرش سمی، زمانہ او حاشومان د جہاز نمبر ۱۵۲ نہ خپل سفر شروع کړو۔ هر کله چہ جہاز د جگرتہ نامیدان ته د تلو د پاره په هوا کښه او پټ شو۔ نو په هغه کښی د لږ مسافر په خیال کښی هم د نړیوال جہاز په ۱۳۰۵۵۵ مقامی وقت مطابق دوی تا به حرکت را هلی۔ د هغوی جہاز ۳۰۰ سیولنگت په مقام بانڈا پر لولو۔ او په بد حال تباہ شو۔ په دے جہاز کښی چہ قومره مسافر وو۔ په هغه کښی یو هم ژوند پاتہ نہ شو۔

په تمام دنیا کښی داسے واقعات را هلی۔ چہ خلقو ته نہ سافہ حرکت را تلہ شی۔ په دے کښی هر قسمه واقعات را تلہ شی۔ مثلاً د طوفان، زلزلہ، جنگ او یا ناسافہ قہ عادتہ پیسے دے شی۔ د تلو داسے ناخوابه او تباہ کونکی وی۔ چہ خلق په هڅ و اہم د هغی نہ پکښی نہ شی۔ د قہ خلقو حرکت د داسے بیماری نه وی چہ د هغی علاج نہ وی۔ مونږ ټولو د حرکت د پاره تیاریدل پکاری۔ حرکت همیشه بغیر د قہ اطلاع نا را هلی۔ او په دے بانڈے چالہ قہ اختیار نشته۔

قہ خلق د اوږد ژوند د پاره قسم قسم کارو کوی۔ سیکریتہ نہ سکلی۔ او دیر دیر جسمانی ورزشو کوی۔ او دیر پیژ خوراکونه خوری۔ د دے وجود هم هغوی ته حرکت را هلی۔ یو روح به مونږ هم د حرکت بنکار کبزو۔

قہ داسے خلق دی چہ د حرکت په باره کښی هغه فکر نہ کوی۔ په ژوند کښی هغه قہ قسم مشکلات نہ وی۔ خوراک خټاک، کاروبارونه اور مستقبل یی بنه محفوظ وی۔ په کور کښی ورته قہ حفظان نہ وی۔ او په معاشره کښی ورته بنه تمام جاهل وی۔ نو په

په داسے حال کښی حرکت د هغه نہ جبر وی۔ هغه داسے گنہی۔ چہ حرکت صرف د لږ د تلو او د بیارالز د پاره وی۔ بنه تکړا او توانالو ته هم ناسافہ حرکت را تلہ شی۔ په دے کښی قومره او پټ یا لاندہ طبقی والادی حرکت د تلو د پاره یو شان را هلی۔

خدا د پاک نه د دے خبر لورا اختیار دے۔ چہ هغه مونږ ته جنت را کښی اولہ د دروغ متفق خوگر هلی۔ هغه الفیاف کولو وال دے۔ د هغه لزم "الرحمن الرحیم" دے۔ (چہ دیر مہربانه او بنه رحم کولو وال دے)۔ هغه مونږ ته خبر د ارا کښی چہ مونږ وو گوړو۔ او خپل خان حرکت ته او د قیامت را تلونہ تیار کړو۔ قول انسانان به د حرکت مزہ سکلی۔ او د هغه نه روستو د قیامت په روح به دے دنیا کښی خبر کړا شو۔ ژوند او د تلو د تلو حساب به ورکولہ شی۔ د دے د پاره خدا د پاک خوازی چہ مونږ به روغه او هر شاعیت تیار و کړو۔

کوم لږ سمه چہ هر وقت تیار وی۔ او په هر اړخ مستقیم بانڈا وی۔ هغه نه به هاند سکون او ایمان جا ایلبزی، چہ هر دہ ته به اللہ تعالی وړ کوی۔

دَر دَر زُونْد قَه حَطَل دِه - دَا دُنْيَا خَارِطِي اَوْغَانِي دِه - دَا زُونْد بَلَكه دَر قَوْل دُنْيَا قَام
فَوْشَالِي دَر دَر خَال لَكه دَر جَو دِه - چِه قَه وَغْتَه بِلَوَس بِه لَغْم رَاغِي - فَوِيَا غَمْتَه شِي - زُونْدَه
زُونْد دَر دَر دُنْيَا نَسَبَه دِه - اَوْدَر دَر دُنْيَا نَه دِه رَوْضَه پَرَوَس دِه - بَخَلَكه چِه دَا زُونْدَه دَر
غَدِ اَللّٰهُ تَعَالٰی دَر طَرَفِ رَا بِيْرِي شَوَس دِه - چِه دَا ذَات نَه غَمِيْد وَكَا دِه - دِه بِيْرِي غَلَقِي صَرَف دَر دُنْيَا
خَارِطِي كِنِي اَو دَر دَوْلَت بِه تَلَا شِي كِنِي مَعْرُوفَه كِه دِه - اَو دِه بِيْرِي غَلَقِي صَرَف دَر دُنْيَا دَر فَوْشَالِي
دَر پَارَه زُونْدِي دِه - يَانَزِر وَا كَلَوُو كِنِي فَوْنِيَز نَهِيْل خَانِ اَغْتَه كِه دِه - چِه دِه بِيْرِي زَر غَمِيْد دَوَالِه
دِه - اَو فَوْنِيَز تَه بِه هَلَه پَتَه اَو لَكِي چِه دَا فَوْشَالِي غَمْتَه شِي - اَو فَوْنِيَز دَر زُونْد دَر مَقْدَه نَه غَمِيْر
نَه شَو - اَو شَيْطَان هَم فَوْنِيَز ه پَر دِه فَوْشَالِي كِنِي اَغْتَه كَرِي -

شَيْطَان خَوَارِي - چِه فَوْنِيَز نَهِيْل زُونْدَه بِه كِنَا حَوْنِي كِنِي مَنَاجِ كِه و - چِه هِمِشَه دَر پَارَه بِه جَنِم كِنِي
نَهِيْلُو خَالُو زَلَم كُور جُود كِه و -

دَر صَبْرَه وَاصْفَه دِه - چِه دَر كُو مَشَلَا تَو اَو نَهِيْلُو فَوْنِيَز بِه دِه دُنْيَا كِنِي تَقَابِلَه كِه و - هَفَه دِه
فَوْشَالُو نَه دِه بِيْرِي زِيَا ت دِه - چِه كِه فَوْشَالِي فَوْنِيَز تَه مَلَا و بِيْرِي - فَوْنِيَز دَا غَمِيْرَه مِيْرَا و -
چِه بِلُو جَل بِه فَوْنِيَز هَفَه غَدِ اَللّٰهُ يَا ك طَرَف تَه بِه لَو - چِه كُرْم زُونْدِي دَر دَر و لَو مَالِك دِه -
فَوْنِيَز تَه بِه پَه نَهِيْلُو تَكَلِيْمُو كِنِي دَر زُونْد دَر مَعَا فَي وَفَت مَع مَلَا و نَه شِي - فَوَالِه تَعَالٰی هِمِشَه
زُونْدِي دَر مَنَاجِي كِه دِه - دَر پَارَه هَم فَوْنِيَز ه اَو كُور و - چِه بِه حَقِيْقَت كِنِي فَوْشَالِي قَه دِه -
چِه فَوْنِيَز بِه مَلَه دَهَفَه بِه جَلِم رَوَان شَو -

فَوْنِيَز تَه بِه پَه نَهِيْلُو خَالُو نَو بَانْدَه قَالُو حَامِل شِي - فَوْنِيَز چِه مَلَه بِه صَحِيْم لَارِ اَرَوَان لِي -

فَوْنِيَز تَه پَتَه اَو لَكِي - چِه زُونْدَه زُونْدَه دَر كِنَا حَوْنِي نَه پَا ك كِه شَوَس دِه - چِه فَوْنِيَز هِمِشَه جَنَت
كِنِي يَا تَشَو - چِه هَلَه تَه دَر كِنَا هِمِشَه قَه ذَرِيْعَه نَهِي -
بِه رُوْح دَر اَخْرَجَت دَر اِنْسَان رُوْح دَر پَارَه دَوَه خَمَا يَرَه مَقْرَدِي - (جَنَت اَو جَنِم) چِه بِلُو جَل بِه دِه
خَالُو زَر كِنِي زُونْدِي دَر رُوْح نَهِيْلَه اَو كِه شِي - فَوِيَا مَعْرُوفَه نَه دَر اَحَا لَه بِه لَو شَرَا و نَه دِه
نَه بَاهِر وَتَ شَو - دَر اَحَا لَه دَر زُونْدِي دَر پَارَه هِمِشَه دَر اَو سِيْد دِه - دَر مَرَك نَه مَخَلِكِي بِه
فَوْنِيَز بِه دِه دَوَاهُو خَالُو زَر كِنِي دَر بِلُو جَل مَنَهِيْلَه كِه و -
نَه بِه دَر خَان دَر پَارَه دَر كُرْم خَالَه اَسْتِخَاب كِه و ؟

(جَنَت)

جَنَت بِلُو دِه بِنَبَلَا اَرَام مَكَان دِه - اَو دَر اَو سِيْد و دَر پَارَه نَسَبَه خَالَه دِه - دَر دِه نَه كِه پَر پِيْرِي
بِنَبَلَا بَاغُو نَه دِه - چِه هَلَه تَه بِه مَر طَرَف تَه دَر سَكُوْن مَخُو نَه اَو اَو زُونْد دِه - اَو دَر دِه خَالَه مَاجُو ل
دِه بِيْرِي نَسَبَه دِه - هَفَه خَلَق چِه اَللّٰهُ تَعَالٰی بَانْدَه اِيْمَان رَا و رِي - اَو هِمِشَه دَر مَنَاجِي خَان دَر بِيْرِي كِه و دَر
پَارَه جَنَت كِنِي خَالَه جُورَا وِي - لَو دَر كِنَا حَوْنِي دَر كِنَا كِه نَهِيْلَه كِه شِي - هَلَه تَه مَرَف فَوْشَالِي
دِه - لَو مَر وَفَت دَر اَللّٰهُ تَعَالٰی صَفَت كِه شِي - چِه پَر زُونْدِي دَر زُونْدَه نَخُو نَه اَر تَلَل فَنِم كِه و -
زُونْدِي دَر اِنْسَانُو دَر مَن دَر بَانْدَه پُورَا نَه رَسِي - لَو نَه دَر جَنَت دَر بِنَبَلَا وَا ل وَصَا عَت كِه شَو -
فَوْنِيَز بِلُو دِه بِيْرِي - چِه كُرْم خَلَق دَر زُونْدَه دَر اَللّٰهُ تَعَالٰی دَر اَحَا لَتُو تَابِلَه اَرِي كِه و -
اَو دَر هَفَه فُورَا شَوَس اَرَا بَانْدَه هَمِي - جَنَت بِه هَفُوِي نَه مَلَا و بِيْرِي -

روانند محبت، نماز نبرداری او غیر از خود حصه معیار حاصل کرد۔ چه هفت روزه و غیره از
 دلت کین را خلیه و دپاره و نیز نه سومه مذہبی حکم فرماید پیروی یکبارہ؟ سومه
 ضیارتنا و نیز نه و رکوع یکبارہ دی۔ دپاره چه و نیز نه داپسینہ پتہ اولگی۔ چه و نیز نہ
 کجنت نہ کہ داخلو قابل شو؟ چہ نہ داسے تول شتہ چه و نیز یقینی طور باندہ پورا کر
 شی چه و نیز جنت نہ داطلا داسے؟ قہ بیس داسے تول نشتہ!
 نتیجہ: داسے دیر خلق بہ پریشان کن، شکر و کین اول یقینی کین پیرام دی۔ حالانکہ هجوی
 دیر ذرہ نہ بباد تونہ کوی۔ لو غیر از تونہ در کوی۔ دے چه هجوی سہل غیبہ کا ملانہ وی۔ او
 هجوی جیل ک مستعمل بہ بارہ کین یقینی دی۔ ولے چه هجوی در غیبہ اندازہ نہ شی لکوی چه
 قہ هفتہ و شیلے دی هفتہ دے جنت نہ دتولد پاره کا فرہی۔
 بہ سو کو مالو خود لہ و نیز نہ بنائی۔ چه و نیز ہمیشہ کردہ نہ ددنا و خود چه حصہ
 و نیز نہ ہائہ لار و دغالی۔ کوہ چه هفتہ و نیز نہ جو را کرہ دہ۔ ہم و نیز بہ هفتہ کین
 داطلا داسے۔

دلے تہ دے لار نہ غیبہ؟
 (اللہ تعالیٰ دیر فرماید اور نہ دلم کو دالہ)
 (الفاتحہ ۳)

حکمہ چه اللہ تعالیٰ دیر فرماید اور نہ کو تک دے۔ حصہ و نیز نہ یاد دی۔ چه قرآن شریف
 کین و کرہ شوی راہ تعالیٰ غیبہ کرہ۔ یہ هفتہ کین دے دلیلی دی۔ چه و نیز نہ حکمہ جنت کین
 داخل شو۔ کردہ دہ پورہید و دپارہ لاندہ و کرہ شوی قرآن شریف او آوارہ طالع او کرہ

جہنم لراہتہای ضرب او تکیف و رکوع کمال دے۔ چه کرم خلق جہنم کین او غرور اولہ شی۔
 لہ هجوی بہ ہمیشہ بہ دے عذاب کین وی۔ حکمہ چه د هجوی جو دے جائے تول بہ د اور نہ جو د
 شوی وی۔ دلانہ بہ د خلق و سرور و دپاسہ، او د ضیو د لاندہ او کیر چا پیرہ اور ون وی۔ دلانہ بہ
 ہر خلا د اور نہ رک وی۔ اور ہر طرف نہ بہ ژر لوگ اور تیار وی۔ بہ دے عذاب کو تک کمال
 کین بہ ستنہ گ دندے۔ غولادونہ کا نمرہ او خلد کو تکلی دشنی۔ دلانہ بہ د عذاب دور کید و نہ باو بود
 روح بہ نہ سمہ کیرہی۔ دلانہ بہ د خلق د فریاد او د چغو باو بود بہ روی نہ قہ احمید د آزادی نہ ہی
 هجوی بہ ژوند ہی می خورد مہر بہ شان۔
 دلانہ بہ تکیف نہ چہرہ بعم ختم نہ شی۔ حکمہ چه د ہمیشہ د پاره دی۔
 دو مہی د انسان در انظر نہ و اعطی د حضرت آدم بلوط تول انسانان د کمر اہی بہ لار و۔
 جاع کما کما و خلقونہ جہنم ژوند کمال و ملاو شو۔
 (صراط مستقیم)
 (د جنت لارہ)

و نیز تول پورہید و۔ چه هفتہ خلق چه کرم د خدا لہ تعالیٰ جو د کرہ شوی دین تالہ اری کوی
 او د حصہ و کرہ شوی حکم فرماید علی کوی۔ او کو مہ سہل غیبہ کا ملانہ اری کین دی۔ هجوی
 بہ جنت نہ تلے شی۔ او بہ و نیز کین سومہ خلق داسے دی چه هجوی پورا پرا د د مذہبی حکم فر
 پیروی کوی۔ اربغیر د قہ غلطی نہ غیر از نہ در کوی؟
 او بہ و نیز کین سومہ خلق سومہ د غیبہ د اطاعت کا چه و نیز د جنت نہ د داخلہ و نہ

میل خوب دوست پہ ذلیلہ را کمرہ دہ . کردے کا ہرہ نشانی د شیطانی د ستارہ دروغ
عکاسی کوئی۔

پہ دے باندے اللہ تعالیٰ ستارہ نشانی کا ہرہ کمرہ دی۔ حکمتہ اللہ عیسیٰ انسان را اتونہ د
ریا کاری عکاسی کوئی۔ جو خود غرور لادے فقوی۔

جہ د عیبیا را نیچے۔ جسے۔ جہ ہمیشہ شہادت او فدیہ د پاره تیاروسی۔ حقوی جنت نہ د نلو
بجورہ یقین لری۔

حکے جہ ہفتہ د یو سببہ دست پہ موقوف کنی وی۔ ہفتہ د جرم نہ پاک وی۔ حکے جہ
ہفتوی د بنی نوع انسان جہادیت اور پنہائی باندے لبروسہ نہ ساقی۔

اے حوضانہ۔ دا لفظ اندازہ کوئی نہ۔ او حکمتہ اللہ عیسیٰ پہ نہیں باندے جھکے مہ کوئی۔
بلکہ پہ دے باندے عمل کوئی۔ جہ حوزہ پہ دے یقین دمانی باندے روان شو۔

(دل حوزہ نرس لارا پیرینے دے؟)

دل حوزہ را پنہائی د اللہ تعالیٰ پہ جہ اندام باندے شوے دہ۔ یا حوزہ سببہ دوست د

اللہ تعالیٰ نہ حوزہ د پاره امنستے دہ۔ اور ہر اہ مستقیم باندے حوزہ فعالیت او مردم کوئی
کوم لاس جہ د اللہ تعالیٰ حوزہ نہ شو حکلوں۔ حفتہ جیل قابل اعتماد لاس را محکمیہ کوم
جہا جہ قول دنیا سائل دہ۔ د کومے جہ حوزہ تقریب کوم شو۔

د روح اللہ او حکیم اللہ عیسیٰ دے دنیا نہ پہ جہ اندام طریقہ را غلط دہ۔

(سورہ البقرہ آیت نمبر 254)

کوم جہ اللہ تعالیٰ باندے ایمان ساقی۔ جہ کوم مضبوط او قابل اعتماد لاس ہفتہ سنبھال کوم دہ۔

نہ دھنوی نہ شان۔ جہ فرق وائی۔ حوزہ اوریدو، فو فوڑ حوزہ او نکرہ۔ ہفتہ د
اللہ تعالیٰ پہ نظر کنی د حصارو نہ نعم زیات بدتر، چاند ایمان او گونگیان دی۔ جہ پیر نہ

پیر جہیری۔ (سورہ انفال آیت ۲۲، ۲۳)

مہربانی او کمری۔ پہ دے آیت باندے طرز او کمری۔ او دھننے خیال او ساقی۔ حکے جہ دا د اللہ
تعالیٰ د طرفہ جہادیت دہ۔ جہ ناسوتہ جہج لارا والہ معلوم شی۔

توبہ او باسٹی۔ حوزہ جیل خان نہ دوسرہ اجازت دے ور کو۔ جہ اللہ تعالیٰ حوزہ شمارل پہ
ظالمیا کوئی او کمری۔ او پہ ہفتہ لہو حوزہ کوئی او کمری۔ جہ کوم د اللہ تعالیٰ پہ لار نہ وی را والہ

راھی جہ پہ بیغہ لار روان شو۔ جہ کوم لار حوزہ نہ اللہ تعالیٰ حوزہ کمرہ او شیلے دہ۔

حکے سببہ حرم تے والہ دوستان جہ بن حوزہ مدد کوئی؟

سببہ دوست حوزہ نہ دینے لارا ستارہ نشانی کا ہرہ کمرہ دہ۔

(البقرہ، حکے 253)

یسوع ابن مریم روح القدس د ہفتہ پہ پورہ طاقت سرہ حوزہ جیل خان پہ نہیں کمرہ دہ۔
راھی جہ حوزہ قہ بغیر د مذہبی دباؤ نہ رشتون قبول کوم۔ لیدے شہ جہ حوزہ پہ جیل مذہب

کنی د نشانہ۔ روایتی طریقہ جیلے کوم۔

او لیدے شہ جہ د اللہ تعالیٰ معجزانہ لار نہ زیات حوزہ ہفتہ ہمیر کمرہ دہ۔ کوم جہ
بہا پاک حوزہ نہ سہود دہ۔

حوزہ تمولوتہ د اللہ تعالیٰ د ستارہ معجزہ ضرورت دہ۔ اللہ تعالیٰ حوزہ نہ د حکے نہ د

جہ خدا پاک چہ ذرّہ حشر حاکم دے۔ چاہے کیسی ژوند و ایس وانستو۔ او
 هفتی ژوند کمره۔ او خدا په عیسی باندے واضح کمره۔

اول اختیارات۔ القاب کرم چہ عیسی په قربانی باندے یقین ساتی۔ د خوی
 د پاره دی۔ بنشد الله کله چہ موبز کیسی په قربانی یقین ساتی۔ او پناه غزارو،
 نو الله تعالیٰ میخ او معجزانه طریق باندے د دے سره دوزخ د پاره ادری۔

الحمد لله!

ترو د پورے بی په خیل جه د باندے تقویٰ نه کوی۔ بلکه د دے سبب دوست په
 تحفظ باندے چاہے دا دنیا پرینه ده۔

قوسره نور موبز به د دے په مخکن بیان چلوو۔ الحمد لله!

استغفار الله (چا گناه صاف نه)

نور قول اساتیا طریق ختی کمره دی۔ او کیسی په قربانی یقین ساتم۔
 چه هفتی قیمت ورکړه او چه ماته د لار بند ده۔ ماهر ستالار اختیار کړه

ما د اوچت مرتبه په ذریعہ نیچ اوسانه۔

ول موبز د سبب مرتبه دوست عیسی د حضور تحفظ کسین یو؟

د الله تعالیٰ نه د ماره۔ چه موبز قول په لراړ مستقیم په لاره باندے د

د به پیرته اونه بیر پیری۔ ذریعہ الکرسی مشهور بیت بنکاره کوی۔ چه موبز آیت نبر
 256 باندے غور و کور۔ موبز حضرت عیسی په معجزه انوار مینبر الو باندے ایمان راوړد۔

نه موبز نه تحفظ خلا پیری۔ داسه تحفظ موبز نه د الله تعالیٰ د طرف نه هفتی هفت خلا پیری
 چه مکه موبز د هفت لاس مینبر طعی سره اونیو۔

دغه شان روح الله هم۔ کیسی په مطابن۔ الله تعالیٰ ته زو موبزه لاس نه شی رسیدے۔
 هفت د پیر پاک دے۔ د روح الله په نشان۔ هفت بیارالونه د الله تعالیٰ په قدرت رحم او
 په مینه سره نسی۔

هفت د پیر قابل اعتماد ملکه دے۔ کوم چه د الحق نه ووتے دے۔ او په دے دنیا کسین
 اوچت اورینتے دے۔ د هفت په پناه او حفاظت کسین چه د هم شفاف بکسین نه راوی۔
 بلکه چه هفت په کامیاب سره کدے آزمائش د دنیا تیر شوی دے۔
 په هفتی وقت کسین هفتی دوخیل!

د به ماباندے د سلاخی وی په کوم روح چه زه پیدا شوم، او په کوم روح چه زه وفات شوم
 او په کوم روح چه زه دوباره پیدا شوم (سوره مریم آیت 33)

(قابل اعتماد لاس چه هفتی مکه نه پیری)

ژوند او مرگ په ذریعہ موبز نه آفری سلاخی ملو دے شی۔ که چه د تاسو د هغه اچک
 په معجزه باندے ایمان راوړلو چه هفتی د ژوند او مرگ باندے مشتعل دے۔
 (سوره آل عمران آیت 55 کسین راجع دے)

تلا ترفیق واکرمی۔

السلام علیکم! ورحمة اللہ وبرکاتہ۔

المستقیم

المستقیم

جلن روز میرا، 4-10 تمن جو دم جا تیا، جو ہم بارو

حلا تینا۔